

DIMECRES, 14 SETEMBRE 2011

LAVANGUARDIA

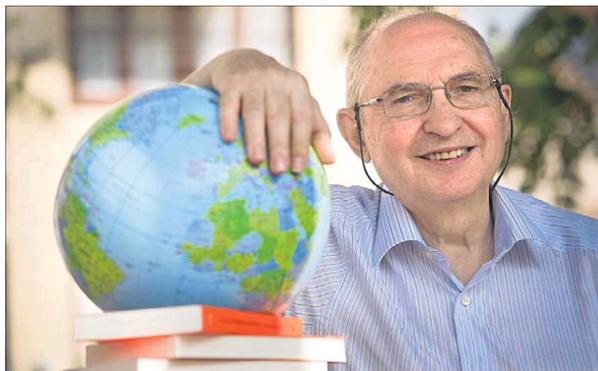
LA CONTRA

Lluís Duch, antropòleg, doctor en Teologia (Universitat de Tübingen) i monjo de Montserrat

VICTOR M. AMBA IM SANCHEZ LLUIS AMIGOT

Compleixo 75 anys: no vull imposar ni que m'imposin res. Vaig néixer a Gràcia. Sóc monjo de Montserrat des de fa 50 anys. Quan falta autoritat, fallen la política i l'economia, sorgeixen els feixismes i ens envaeixen els bàrbars. Publico 'Emparaular el món' (Fragmenta)

“Els nostres dirigents tenen poder, però no autoritat”

ANA JIMENEZ

Quan naixem, heretem valors que donem per vàlids...

No els qüestionem?

La vida humana és curta i no hi ha temps per provar-ho tot, així que hem de refiar-nos en part del que heretem dels pares. A la meua generació, el valor suprem era l'estabilitat: aconseguir permanència i ser fiable en la feina, l'estalvi, la família, les amistats...

Per què avui ja no ho és?

Perquè el temps ha estat accelerat per una enorme quantitat de propostes de valors i informació: en rebem tanta que, en comptes de millorar la comunicació, l'entorpeix.

No donem res ja per descomptat?

No tenim temps d'assumir res. Per això vivim en angonya permanent, perquè l'assumpció de nous valors és com els àpats: pots decidir menjar més de pressa, però no pots accelerar la digestió. Necessitaríem més temps per digerir tants canvis, però cada vegada n'arriben més i més...

No hi ha essències que romanen?

Continuem sent éssers en evolució i per tant en conflicte i, per tant, polítics.

Havia pensat que parlaria de religió.

N'hi estic parlant, perquè tota religió, al cap i a la fi, té apetències polítiques igual que

tota política en té de religioses.

En quin sentit?

Tota església acaba aspirant a administrar no només les ànimes, sinó també els cossos i béns dels fidels; i tot polític acaba volent dirigir no només les conductes dels ciutadans, sinó també els seus pensaments i consciències.

Dones ara mateix no tenim ni béns ni ànimes en el seu millor moment.

Em preocupa molt aquesta coincidència de crisi. Fins ara hi havia crisi de valors, però l'economia funcionava...

Et fallaven les institucions, però et complaies un cotxe o un xalet a la costa.

Però quan s'uneixen la crisi de valors i la material activem el mecanisme humà de defensa davant la contingència: l'esperança messiànica. I d'aquesta manera, sorgeixen els populismes i els líders carismàtics.

Creu que els actuals no serveixen?

Això és part del problema. Hem confós l'autoritat amb la potestat; l'autoritat amb el poder. Els nostres dirigents pot ser que tinguin algun poder, però els manca, en general, l'autoritat.

L'autoritat no és manar?

Manar és el poder: només un mecanisme. Avui es guanya, per exemple, amb el control d'un partit. Però l'autoritat només s'adquireix amb el testimoni: donant exemple. I

Hora de mullar-se

Durant anys, intel·lectuals, emprenedors i personatges de tota mena han al·ludit aquí als polítics amb una ganyota de superioritat i menyspreu. Per això resulta refrescant –que en prenguin nota els indignats– sentir com el savi Duch abomina del narcisisme i la pretesa puresa dels que es creuen superiors perquè no fan política. Així –adverteix– es forgen populismes i feixismes. I ell mateix es mulla quan demana llistes obertes per recuperar l'autoritat –el poder ja el tenen– per als nostres dirigents, perquè la seva falta de legitimitat explica la crisi moral i econòmica que ens afligeix i la invasió dels bàrbars –la Xina està comprant avui deute espanyol– als nostres mercats i consciències.

parlo de l'exemple no d'un sol moment sinó de tota una vida.

Hi ha qui s'inventa la biografia.

És del que parlava! Quan un dirigent menteix, potser aconsegueix mantenir el mecanisme del seu poder, però perd tota autoritat. Perquè la nostra cultura no és retòrica sinó ètica: no creiem en les paraules si no van acompanyades de fets, de conductes. Per això l'exemplaritat del dirigent és crucial: és la seva autoritat. Amb ella guia la conducta de la ciutadania. Perquè actuem –és pura antropologia– sobretot per imitació.

No fingim tots, de vegades?

Som actors sempre! Éssers que actuen i imiten altres actors. És la raó de la crisi: el ciutadà ha imitat el malbaratament i la corrupció dels seus dirigents i els països s'enduteixen i van a la ruïna. Ara aquest ciutadà per rectificar requereix exemples d'austeritat, productivitat i eficiència. I no sé si els troba.

On s'adquireix avui autoritat?

El poder s'aconsegueix actuant davant els mitjans i només dura el que dura aquesta representació segons l'opinió publicada. Si no surts als mitjans, no existeixes: no tens poder. Però l'autoritat és testimoni i és tan poderós que troba les maneres de transmetre's.

Com sorgeixen els populismes?

Perquè quan falla l'autoritat i confiança que ens permeten viure en societat, la majoria sucumbeix a l'apatia, però allora sorgeixen nuclis de radicals. Els extrems es radicalitzen i s'hi forja el líder populista. I, en fi, mentre arriben nous messies a redimir la decadència d'Occident, ens envaeixen els bàrbars.

Àsia amb les seves mercaderies i ideologies.

El populisme degenera en feixisme quan els més vàlids abandonen la política en mans de polítics professionals mediocres.

És un error?

És una traïció a la democràcia. Tot ciutadà està obligat a fer política. I no em refereixo a votar, sinó a comprometre's activament en el govern de la seva comunitat. A Atenes privaven de la ciutadania i desterraven els que no volien ser polítics.

Avui les elits, als polítics, quan no els utilitzen, els menyspreen.

Va succeir igual a l'Itàlia feixista i l'Alemanya nazi: científics, advocats i tècnics i empresaris van deixar la política –perquè la consideraven feina de mediocres– en mans d'aventurers i polítics professionals.

I si els polítics inclouen els millors a les llistes?

Els millors haurien de ser ja als partits fent política per responsabilitat, sense haver d'anar a caçar-los. Jo proposo que s'instaurin llistes obertes perquè els ciutadans puguem votar no unes sigles sinó persones: les seves biografies, els seus exemples. Així recuperariem l'autoritat i no només el poder dels nostres dirigents. Som els ciutadans els que hem de decidir qui són els millors.

LLUIS AMIGOT

C/ Immaculada, 44

(cantonada Marquesa de Villalonga)

- Plantes baixes: nova distribució, equipades, jardí, 4 hab.
- Plantes 1ª i 2ª: 140 m², terrassa de 22 m², 3 hab.
- Àtic de 283 m² amb solarium i piscina privada.
- Zona comunitària amb piscina i gimnàs.

Reina Elisenda, 26

- Plantes baixes: nova distribució, equipades, jardí, 3 i 4 habitacions.
- Planta primera: últim pis de 130 m², 2 habitacions.
- Zona comunitària amb piscina.

REBAIXA DEL
IVA 4%
FINIS DESEMBRE

T. 93 241 94 30

www.torrebonanova.com

Demà dijous JORNADA DE PORTES OBERTES
Horari: d'11 h a 20 h. Visita sense cita prèvia

Printed and distributed by NewspaperDirect
www.newspaperdirect.com USCom: 1.877.980.4540 Telers: 930.6354.6364
COPYRIGHT AND PROTECTED BY APPLICABLE LAW